

maa han formentlig komme dertil, at der maa ydes noget mere i de første Aar end det, der nu ydes, hvis han vil have, at der skal finde en Nedgang Sted, eftersom Gælden tager af. Det maa dog nemlig være saaledes, at Administrationen skal betales. Man har nu fundet, at det kunde være retfærdigt at ordne det paa den Maade, som det er ordnet, men vil det ærede Medlem absolut have, at Udgifterne til Administrationen skulle for den enkeltes Bedkommende synke, efter som Gælden synker, saa maa han konsekvant komme til det Resultat, at der maa ydes noget mere i de første Aar, end der nu ydes, altsaa til en fuldstændig Statustforandring. — Man vendte tilbage til de 4 pCts. Obligationer, da man havde forsøgt sig med de 3 pCts., og det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) sagde, at det var, fordi man ikke kunde være tjent med at tage Laanene i 3 pCts. Obligationer, thi naar man skulde bruge 1,000 Kr., saa kunde man ikke nøjes med at faa 900 Kr. eller lidt der over. Men dette beviser kun det, jeg før ytrede, at Forretningen ved Konverteringen ikke var saa heldig, som man havde ment, at den vilde være. Begge Dele vare jo frivillig gjorde fra Foreningernes Side. Jeg vil ikke hermed sige, at den enkelte Interessent har haft nogen Indflydelse paa, hvad der blev gjort med Hensyn til Konverteringen, men Bestyrelserne troede, at det var en heldig Foranstaltning at konvertere, og derfor gjorde de det. Erfaringen har imidlertid lært dem, at de maatte vende tilbage og aabne ny 4 pCts. Serier for at tilfredsstille Laantagernes Behov. Reservecapitalen skal jo ifølge Lovens Bestemmelse til enhver Tid svare til 1 pCt. af Gælden, det er kun det, Loven fordrer. Om der kan gøres noget administrativt eller legislativt for at forandre de nu bestaaende Forhold, saaledes, at man holder sig noget nærmere til den lovbestemte Fordring med Hensyn til Reservecapitalens Størrelse i Forhold til Gælden, kan jeg ikke i dette Øjeblik udtale mig om. Naar det ærede Medlem fra Ribe taler om min Formaaenbed, saa er den ikke større end ethvert andet Medlems her i Tinget.

B. Jensen: Naar jeg ogsaa gerne vil lægge et godt Ord ind for det foreliggende Forslag, vil jeg tillade mig at minde om en Ting, som endnu ikke er inddraget under Forhandlingerne. De Husmænd, som der her er Tale om, høre jo til dem, der have faaet deres Ejendomme takserede paa et Tidspunkt, da man endnu ikke rigtig havde lært, i alt Fald ikke i mange Tilfælde, at

taksere saadanne Ejendomme til deres virkelige Værdi. Paa den Egn, hvor jeg har mit Hjem, er Forholdet i alt Fald dette, at mange af de Ejendomme, hvis Ejere have gjort Laan i Husmandskreditforeningen, ere takserede alt for højt, og de vedkommende have altsaa faaet Laan, hvis Forrentning og Afbetaling nu vise sig i Virkeligheden langt at overstige deres Kræfter. Dette er en af Grundene til, at det nu kunde være rigtigt at støtte disse Folk med den Hjælp, som der her er tænkt paa, og vi kunne jo være ganske rolige for, som det ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem fra Bælum (S. Jensen), og som ligeledes jeg sagde i de Betragtninger, jeg i sin Tid fremsatte, at denne Hjælp vil træffe dem, der virkelig trænge til Hjælp, netop fordi de ere overløstede alt for stærkt. Jeg mener i det hele taget, at det er en daarlig Hjælp, at yde vore Hnsmænd, at hjælpe dem til at faa deres Ejendomme takserede meget højt og til at faa meget store Laan deri efter en saadan Takseration. Jeg vil derfor haabe, at Landbokommissionen vil finde en Vej til Hjælp for Husmændene i Fremtiden, en Hjælp, som vil blive en endnu mere virkelig Hjælp for Husmandsstanden, end Husmandskreditforeningerne efter min Mening have været.

Bust: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgshro): Er det for en kort Bemærkning? (Bust: Ja). Folkestingsmanden har da Ordet.

Bust: Ja, jeg skylder dog at tage Foreningernes Burderingsmænd en lille Smule i Forsvar over for de stærke Angreb, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (W. Jensen) rettede imod dem. Det ærede Medlem maa ikke glemme, hvad Forskel der f. Eks. er paa en Gaards Værdi i Dag og for 10 Aar siden; der er nemlig i Reglen adskillige Tusinder Kroners Forskel. Det ærede Medlem maa virkelig ikke glemme, at Kreditforeningerne have bestaaet siden 1880, og det er jo let forstaaeligt, at de Burderinger, som have fundet Sted i Begyndelsen af Tirserne eller i Midten af Tirserne, da Forholdene vare ganske anderledes end nu, nu ere for høje. Men saa er der for Resten taget den Forsigtighedsregel ved Kreditforeningerne, at vel vælges Kommuneburderingsmændene af Foreningens Interessenter, men det gør Herredsburderingsmændene ikke; det har Regeringen nægtet at gaa ind paa, uagtet Interessenterne have ønsket det; det er altsaa ikke saa galt endda. Der er ingen,